

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА

Орган парткому, ректорату,
комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового
Червоного Прапора
державного університету
ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ
XXXIV

№ 28 (939)
30 ВЕРЕСНЯ
1968 р.

Ціна 2 коп.

**НАУКОВІ
КАДРИ**

ПІД КОНТРОЛЕМ МАС

Після літньої перерви розпочала свою роботу і група народного контролю. Так, уже в першій половині вересня члени університетської групи на чолі з інспектором Комітету народного контролю Центрального району м. Одеси тов. Н. І. Ягідкіною перевірили стан житлово-побутових умов студентів університету.

Перевірка показала, що в наших, загалом хороших, студентських гуртожитках є ще чимало недоліків. Так, у кімнатах гуртожитку № 1 (Пастера, 29) невістачає столів і стільців, у гуртожитку № 2 (Островидова, 64) зовсім немає утьогів і погано обладнаний червоний куток.

У всіх гуртожитках студент увечері не може ні підготуватися до наступних занять, ні почитати літературу, газети, бо в кімнатах погане освітлення.

Всі ці недоліки легко можна було б усунути, якби, по-перше, господар-

ча частина університету більше приділяла уваги ліквідації цих «срібниць», і, по-друге, якби профком був вимогливішим до господарчої частини, постійно допомагав їй. Не приділяє комітет комсомолу достатньої уваги й роботі студрад гуртожитків — прямих помічників університетської комсомольської організації.

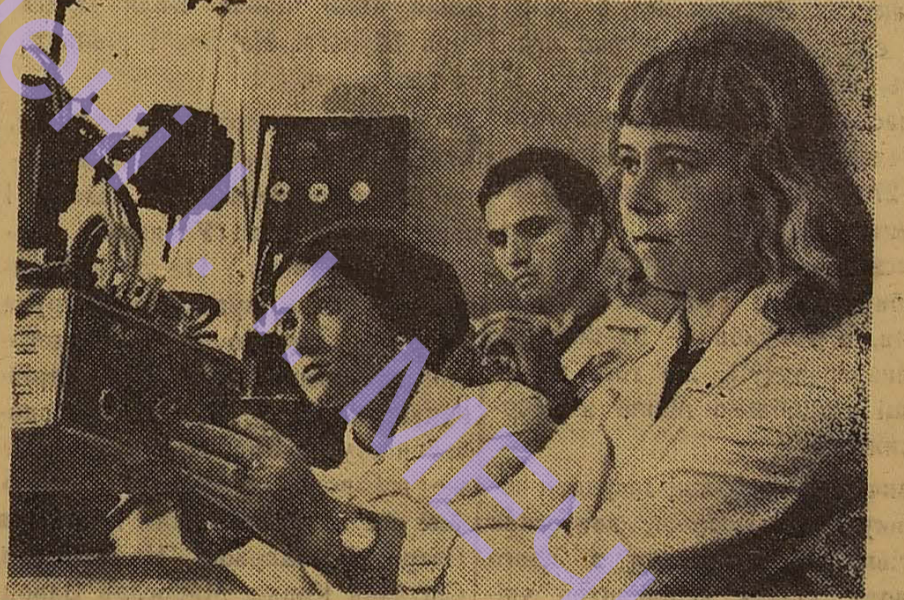
На останньому засіданні група народного контролю затвердила план своєї роботи на рік. Згідно з цим планом у найближчий час буде перевірений майже на всіх факультетах стан і використання аудиторного фонду, а також умови роботи і студентів, і викладачів... У цю важливу справу мають включитись і факультетські групи народного контролю, і факультетські профбюро.

Поліпшувати житлові умови і умови для навчання студентів — це повсякденне завдання не тільки ректорату, але і наших університетських громадських організацій.

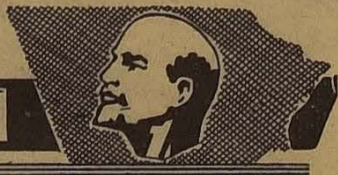

На знімку вгорі: дівчата другого курсу філологічного факультету повертаються з роботи на винограднику до села Новомиколаївки. На знімку внизу — в лабораторії фізико-хімії полімерів студенти четвертого курсу хімічного факультету (справа наліво): С. Кузьменко, М. Черній та Л. Гаврильченко виконують завдання з спецпрактикуму.

Фото В. ШИШІНА
та Я. ЛЕВІТА.

Дошка ПОШАН

Рішенням парткому університету на Дошку пошани заносяться такі колективи і студенти:

1. **ДРУГИЙ КУРС ІСТОРИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ** (керівник А. І. Балобаєв, парторг курсу Г. В. Орлов), який, працюючи у селі Краснознаменці Іванівського району, в колгоспі «Дружба», щоденно значно перевиконує норми.

2. **ДРУГУ ГРУПУ ПЕРШОГО КУРСУ ХІМІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ** (керівник О. М. Чоботарьов). На полях колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС (Комінтернівський район) студенти щоденно виконують норму на 150—160 процентів.

3. **ДРУГИЙ КУРС ГЕОЛОГО-ГЕОГРАФІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ** (керівник Б. Я. Бурлака), який відзначився сумлінною працею в с. Ульянівці Іванівського району в колгоспі «Маяк». Студенти цього курсу щоденно виконують норму більше, як на 150 процентів.

4. **СТУДЕНТИ ДРУГОГО КУРСУ ФРАНЦУЗЬКОГО ТА ІСПАНЬКОГО ВІДДІЛЕНЬ ФАКУЛЬТЕТУ РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ** (керівник В. П. Фетісов).

На полях колгоспу «Дружба», село Краснознаменка Іванівського району, вони працюють дружно, старанно, щоденно значно перевиконують норму.

5. **СТУДЕНТИ ДРУГОГО КУРСУ БІОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ** (керівник І. Г. Гурський). Працюючи в колгоспі «Родина», село Анастасіївка Комінтернівського району, вони щоденно виконують норму більше, ніж на 150 процентів.

6. **ГРУПА СТУДЕНТІВ ПЕРШОГО КУРСУ ФІЗИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ** (керівник А. М. Дяченко, бригадир студент Володимир Ахримчук). Працюючи на збиранні помідорів в радгоспі «Одеський» Комінтернівського району, студенти цієї групи щоденно виконують норму більше, ніж на 150 процентів.

7. Студенти першого курсу геолого-географічного факультету **ОЛЕКСІЙ САЗОНОВ** та **ОЛЕКСІЙ МАЗУР**, студенти першого курсу біологічного факультету **ТЕТЯНА ПІВЕНЬ** та **ВАЛЕНТИНА РЄЗНІК**. Праця цих студентів на полях Комінтернівської птахоферми (села Первомайське та Спиродівка) відзначається високою продуктивністю. Норму вони щоденно значно перевиконують.

БЛАГОРОДНИЙ ВЧИНОК

Сталося це в селі Краснознаменці Іванівського району, де на виноградниках колгоспу «Дружба» зараз працюють студенти нашого університету.

Деякі дні тому громадянин цього села, не розрахувавши своїх рухів, впав у вузьку і глибоку криницю. Очевидно, під час падіння, від ударів об стінки криниці він втратив свідомість.

Свідком цього були наші студенти і, зокрема, студент другого курсу французького відділення факультету романо-германської філології Михайло Лях.

Підбігши до криниці, Михайло Лях, не розмірковуючи, став спускатися в неї. І з допомогою сільського хлопця, який щойно підспів, студент врятував потерпілого.

НАШ ТРУД — ВІТЧИЗНІ!

РЕПОРТАЖ З ПОЛІВ ІВАНІВСЬКОГО ТА КОМІНТЕРНІВСЬКОГО РАЙОНІВ

ПРО ТЕ, як працюють наші студенти на колгоспних і радгоспних полях Кілійського району ми розповідали в попередньому номері газети. Сьогодні — розповідь про тих, хто трудиться в Іванівському та Комінтернівському районах Одещини.

Першими, з ким ми зустрілись, були студенти-першокурсники історичного факультету. Застали ми їх на винограднику радгоспу імені Свердлова Комінтернівського району. Керівник групи В. П. Цебесков розповів, як дружно працюють студенти, назвав прізвища тих, хто йде попереду. Це — Ільницький, Тощев, Волосенко, Пасадов. Вони щоденно перевищують норму.

Уже о 12-й годині ми потрапили на поля Комінтернівської птахофабрики. Тут на землях, що прилягають до сіл Первомайського та Спирідонівки, працюють студенти-геологи першого курсу під керівництвом доцента М. Савченко і студенти-першокурсники біологічного факультету на чолі з В. П. Перехрест. Працюють всі дружно. Але особливо виділяються два Олексія — Созонов і Мазур. В ногу з ними йдуть дівчата Валентина Резник та Тетяна Півень.

ЧАС НЕ ЧЕКАЄ. Треба нам ще побувати у багатьох групах і ми їдемо на автобусі в колгосп імені XX з'їзду КПРС. Тут працюють сімдесят п'ять студентів першого курсу хімічного факультету. Розбиті вони на три групи.

Найближче до нас була третя група, яку очолює М. Ф. Щербина. І тут вперше в цей день нам довелося стикнутися з неприємними фактами. Виявляється, в третій групі є студенти, які погано працюють, порушують дисципліну. В той час, як Валентина Ковальська та Валентина Соколова збирають 250—270 кілограмів винограду, студенти Айрапет'ян, Чухрій і Якименко — міцні, здорові хлопці — збирають за день до 50 кілограмів, а Пашков — 53 кілограми винограду (?!). До того ж, ці хлопці самовільно пішли з виноградника.

Звичайно, товариші засудили поведінку однокурсників, випустили листівку «Наш перчик» з цього приводу. Однак керівництво університету тут же в полі мало з цими студентами серйозну розмову і вони дали слово: працювати на повну силу, не порушувати дисципліну. Що ж, час покаже чи господарі вони своєму слову.

Непогано йдуть справи в першій групі хіміків-першокурсників, яких очолює З. Г. Галанець. Робота тут кипить, норму виконують майже всі студенти, а Сергій Котляр, Ольга Овчаренко та Сергій Топоров виробляють за день півтори норми.

Особливо добре трудяться студенти другої групи. Тут немає відстаючих. Всі виконують норму більше, ніж на 150 процентів. В цьому чимала заслуга керівника групи О. М. Чоботарьова, який добре організував і труд студентів, і облік зробленого ними.

Це ж саме можна сказати і про В. М. Федорова. Він очолює групу студентів-першокурсників (німецьке, французьке, іспанське від-

Старанно й успішно працює на винограднику студентка першого курсу філологічного факультету Т. Качковська. Вона і її подруга Оксана Дзигивська виконують по півтори норми щоденно.

На фото: Т. КАЧКОВСЬКА.

ділення) факультету романо-германської філології, які працюють в селі Сербці. Багато турботи виявляє керівник групи про побут студентів, про чіткий облік їх праці. І всі студенти справляються з ділом. Але особливо добре трудяться Галя Байкова і Галя Павленко, Іван Файст, Валя Дрига, Таня Шульга. На них і рівняється вся група.

СОНЦЕ схилилось до заходу, коли наш автобус пересік кордон Комінтернівського району і поніс нас в село Ульянівку Іванівського району. На ланах колгоспу «Маяк» працює тут група студентів другого курсу геолого-географічного факультету. Керівник групи Б. Я. Бурлака задоволений студентами. Працюють майже всі вони старанно і дружно. Але все ж краще інших трудяться Петро Пушкар'юв, Надя Єван, Світлана Кацко, Мирослав Вавричук, Ліна Падрушняк. Не було дня, щоб ці студенти виконували норму менше, ніж на 150 процентів.

Село Краснознаменка. Колгосп «Дружба». На землях цього колгоспу працюють студенти другого курсу історичного факультету на чолі з доцентом А. І. Балобаєвим. Це ті студенти, які виступили ініціаторами змагання за відмінну роботу на колгоспних і радгоспних полях, які звернулись до всіх студентів з закликком: якомога краще допомогти трудівникам ланів в збиранні врожаю. І слід сказати, що історики-другокурсники особистим прикладом показують, як треба трудитись, дотримуватись свого слова.

Ось студенти Некрасов і Мокридова. Ми уже повідомляли, що в перші дні вони збирали вдвох 800 кілограмів винограду. Зараз ця цифра набагато вища. 1200 кілограмів винограду в день — ось

денний показник Некрасова та Мокридової.

Відмінно працюють тут парторг курсу Григорій Орлов, Любомир Семичковський, Світлана Жеребчук, Тетяна Кирилук, Микола Червенков, Наташа Проценко. Та й всі останні історики-другокурсники заслуговують на похвалу. І це — радує!

ПОРУЧ з істориками, буквально в декількох метрах від них, працює група студентів другого курсу факультету романо-германської філології (німецьке та англійське відділення), якими керує Г. Шевченко. Тут результати знач-

но гірші. Очевидно, праця тут погано організована. Студенти працюють нижче своїх можливостей. Переконає в цьому не тільки приклад істориків, але й результати праці студентів французького та іспанського відділень факультету романо-германської філології, які трудяться на тому ж винограднику. Їх керівник В. П. Фетісов добре організував роботу, виявляє турботу про студентів і це дає свої результати. Його підопічні щоденно перевищують норму, а Чабан, Ганзій і Панасюк збирають в день не менше, ніж 400—450 кілограмів винограду.

Другокурсники німецького відділення цього ж факультету живуть в селі Прохорівці і працюють в колгоспі «Родина». В той день, коли ми були в цій групі, її очолювала студентка Люда Христенко. Зі своїми обов'язками — старшої — вона справляється успішно. І працюють тут добре, в повну силу.

На землях колгоспу «Родина» трудиться і група студентів біологічного факультету, яку очолює В. А. Мічуріна. Тут теж всі студенти трудяться сумлінно, але особливо відзначаються Джертубаєв, Півняк, Семенов, Волошина, Петухова і Ковальчук.

Друга група студентів другого курсу біологічного факультету теж працює в колгоспі «Родина», але на полях, які прилягають до села Бузиново. Керівник групи І. І. Фальковська задоволена студентами, їх працею. Але особливо схвалення заслуговують Саша Шулім та Вітя Янушевський. Вони працюють на вантажних роботах. І бездоганно виконують свої нелегкі обов'язки.

Група студентів-біологів другого курсу збирає виноград на площі цього ж колгоспу поблизу села Анастасіївки. Керує групою І. Г. Гурський. Справи у біологів йдуть гаразд. Норма значно перевищується. Попереду тут йдуть Віктор Каледенко, Лариса Домарацька, Валентина Шелякіна.

РОБОЧИЙ день закінчувався, коли ми знову пересікли кордон Комінтернівського району біля села Старі Шомполи і зустрілись на полях колгоспу імені Войкова з групою студентів першого курсу геолого-географічного факультету, якими керує О. Полоса. Працюють географи добре. Норму перевищують. Кращі показники у Валерія Золотарьова, Віталія Логовського, Юрія Васильковського, Таї Буток, Олени Гуринової, Марії Фещук та Ніни Тузовій.

Продовження на 3-й стор.

ДАРИ ЩЕДРОЇ ОСЕНІ.

Фотоєтюд.

ЗУСТРІЧ

НЕ МОЖНА сказати, що ця зустріч відбулась випадково. Про неї знали всі, хто мав на неї прийти. А сталося це ось за яких обставин.

До учнів десятого класу школи № 122 прийшов їх колишній піонервожатий. Всього п'ять років не бачились вони. Марк Нейман, вожатий, став студентом університету і їх зустрічі припинились. Довго згадувались цікаві збори піонерського загону з фізичними

дослідами, класні і шкільні вечори «На вогник» і ще багато різноманітних заходів, організованих їх улюбленим вожатим.

Часто на такі вечори приходили вчені одеських інститутів, допомагали Марку розкрити перед дітьми фізичні явища об'єктивного світу...

Тепер Марк прийшов у школу не як вожатий, а як студент-практикант. Перед ним сиділи не ті маленькі піонери, а майже дорослі люди.

До того, як дати свій урок з фізики, Марк сидів в цьому класі на інших уроках. Сидів, слухав відповіді, пояснення. А іноді думками переносився в минуле...

Он на першій парті сидить Добровольський, високого зросту хлопець, а був же зовсім маленьким, таким непосидячим, зате допитливим. А ось Сергійко — колишній ланковий загону імені Олега Кошового. Це він тоді сконструював перший в своєму житті літаючий апарат «Школьник», який піднявся на п'ять метрів і згорів. Так, неприємний випадок тоді стався...

Біля вікна сидить Ганя. Її теж

пам'ятає Марк. Скромна, тиха, вона цікавилась вишиванням і плетінням. Вона й зараз сидить тихо, про щось замислилась.

Марк ловить себе на тому, що уроку, який веде його старий вчитель фізики, він не слухає. А йому ж завтра доведеться продовжувати цей урок. Він став зосереджено слухати пояснення вчителя, який викладає фізику в цій школі понад тридцять років. Завтра його, Марка, будуть слухати і його учні, і вчитель, і керівник педпрактики студентів доцент Дяченко, той самий Дяченко, який закінчив цю ж сто двадцять другу школу, а тепер доцент нашого

університету.

І ось в ролі вчителя Марк Нейман, Старий вчитель сів серед учнів так, щоб бачити кожний рух практиканта, чути кожне його слово. На задній парті — керівник практики. Марк розпочав урок. Десятикласники всіляко допомагали своєму улюбленому вожатому. Відповідали вони охоче. Видно було, що готувались до уроку серйозно і не тільки за підручниками.

Підвівши підсумки сказаному учнями, практикант назвав тему, перерахував питання, на яких він зупиниться, і розпочав пояснення. На дошці з'явилися записи формул, креслення, які супроводжували ґрунтовне пояснення складного матеріалу. Тут же викликалися учні для перевірки того, як засвоєно матеріал. Переконавшись, що теорію потенціала електричного заряду учні засвоїли, йде далі.

Пояснення закінчено. Далі — запитання. Їх багато. Практикант дає на кожне з них ґрунтовну відповідь. Але ось одного з учнів відповідь не задовольняє, починається коректна, ділова суперечка...

Урок закінчено. Але учні не йдуть з класу. Вони обступили Марка і довго не відпускали його.

А при розборі уроку Неймана, знову виникла суперечка. Тепер сперечалися керівник практики, старий вчитель і Марк. І в цій суперечці народилась загальна точка зору на минулий урок та на уроки майбутні.

Доцент В. РУЖЕЙНИКОВ.

Наш труд—Вітчизні!

РЕПОРТАЖ З ПОЛІВ ІВАНІВСЬКОГО ТА КОМІНТЕРНІВСЬКОГО РАЙОНІВ

Закінчення. Поч. на 2-й стор.

Друга група студентів-географів першого курсу теж працює в колгоспі імені Войкова на винограднику біля села Яків Хутір. Очолює їх О. П. Кравчук. І тут юнаки і дівчата втяглися в ритм трудового життя, успішно справляються з завданням.

Зі студентами першого курсу юридичного факультету на чолі з М. А. Руденко ми зустрілись на баштані колгоспу імені Мічуріна (село Дмитрівка). Працюють юристи сумлінно, добре і дружно. Збирають вони кавуни. І коли бувають зриви в роботі, то винувате в цьому керівництво колгоспу, яке ще не потурбувалось належним чином, щоб організувати працю студентів і про забезпечення їх транспортом для вивезення кавунів. Треба думати, що керівництво колгоспу зараз вжило вже належних заходів, щоб усунути ці недоліки.

ВРАНЦІ наступного дня ми приїхали в радгосп імені Кірова і тут зустрілись зі студентами другого курсу механіко-математичного факультету. Ними керують О. В. Костін і П. М. Пилипенко. Працюють математики старанно. Кращі показники поки що в Ніко-

лаєвої, Попової, Сироватко, Сидорової, Євсюкової.

Однак не всі студенти цього курсу працювали належним чином. Відверто уникали роботи Гмиря і Шибанін. Довелось їм розпроща-

ПІД ЧАС ПЕРЕРВИ...

тися з колективом: відправили в Одесу, де в деканаті до них вжили відповідних заходів. Як тепер Гмиря та Шибанін дивитимуться в очі своїм однокурсникам?

Група математиків-другокурсників працює в радгоспі імені Кірова (село Волкове). Очолює їх Л. І. Щукіна. Тут все йде нормально. Кожний студент прагне зробити своє перебування в радгоспі якомога кориснішим.

Наш шлях — в село Кремидівку. Тут в колгоспі імені Дзержинського трудяться студенти першого курсу факультету романо-германської філології. Керує ними Н. М. Лаурвіген.

Працюють першокурсники старанно, сумлінно. За показниками попереду тут поки що студенти Мокроус, Коноток, Скрипиченко і Курченко.

Завершився наш маршрут в радгоспі «Одеський», де працюють на збиранні помідорів студенти-першокурсники фізичного факультету. Очолює їх М. П. Краснянський і М. С. Родіонов. В загальному фізики трудяться непогано. Виділяється тут група, де бригадиром студент комсомолець Ахримчук (керівник групи А. М. Дяченко). Всі, хто працює в бригаді Ахримчука виконують норму

не менше, ніж на 150 процентів.

Однак серед фізиків-першокурсників знайшовся один, поведінка якого примусила секретаря парткому Л. Х. Калустяна та проректора по учебній роботі О. В. Богатського скликати студентів на короткі збори. Мова на зборах йшла про студента Толкачова. Він погано працював — гірше всіх — і вів себе недостойно.

Розмова з ним була не з приємних. І закінчилась тим, що Толкачова відправили до Одеси, де, очевидно, і вирішиться його студентська доля.

* * *

МИ ПОБУВАЛИ у всіх групах, які працюють на ланах Комінтернівського та Іванівського районів Одещини. Трудяться наші студенти, за окремим винятком, сумлінно. І їх праця впливається в труд нашої країни, яка гідно зустрічає 50-річчя ВЛКСМ, намагається якомога краще підготуватись до знаменної дати — 100-річчя від дня народження Володимира Ілліча Леніна.

Ю. САМОЙЛОВ.

Фото В. ШИШІНА.

З ДАВНІХ-ДАВЕН

СЛОВО
ПРО СЛОВО

ЕТИМОЛОГІЄЮ слова, його походженням та дальшою долею людство цікавилось з давніх-давен. Так, уже в «Повесті временных лет», видатній пам'ятці східних слов'ян кінця XI — початку XII ст., є спроби розкрити етимологію деяких слів — і рідномовних, і іншомовних. Інтерес наших предків до історії слова є цілком закономірним, бо кожне слово по суті є культурно-історичним документом. Наприклад, металічне знаряддя письма з назвою **перо** свідчить про те, що колись дійсно писали гусячими перами. Тепер знаряддя письма стало якісно іншим, а його назва **перо**, як свідок про давноминулі часи, залишилась.

І в наші часи багато людей якесь незрозуміле слово, старе чи нове, намагаються по-своєму осмислити, розкрити його значення. Таке осмислення незрозумілого слова в народній мові відбувається шляхом зближення його звукового складу та значення із звуковим складом і значенням зрозумілого рідномовного слова. Ось та-

кі окремі випадки переосмислення незрозумілих слів із позиції зрозумілих слів рідної мови й одержали в науці назву «народна етимологія».

Зрозуміло, народна етимологія того чи іншого слова далека від справжньої наукової етимології. І проте вона становить чималий науковий інтерес. Проілюструємо це наше твердження декількома прикладами.

У XVIII столітті в російську та українську мови з німецької зайшло слово **профос** у значенні «тюремний наглядач». У царській армії профос виконував вироки, карав солдатів, був прихвостнем начальства. Солдати з опидою і ненавистю ставились до профоса і за аналогією до слова **прихвостень** назвали його **прохвост**. Спочатку слово **прохвост** у значенні «негідник» уживалось тільки в народній мові. Та вже в першій

половині XIX століття в наведеному значенні воно стало вживатись і в літературній мові.

У кінці XIX — на початку XX століття у зв'язку з розвитком революційного руху й боротьби трудящих за своє соціальне й національне визволення в російській та українській мовах поширилось слово **забастовка** в значенні — «організоване припинення роботи на підприємстві, з тим, щоб примусити власника-експлуататора задовольнити вимоги працюючих». Слово **забастовка** утворилось від італійського слова-вибуха **баста**, що значило: «годі!», «досить!», «опій!». На перших порах далеко не всі робітники розуміли значення нового для них слова **забастовка**. Проте вони помітили, що в період страйків заводи, фабрики «пустують» і, намагаючись осмислити, зрозуміти значення слова **забастовка**, від основи слова «пус-

той» утворили нове слово — **залустовка**.

Після Жовтня, в період боротьби за відбудову народного господарства в російській і українській мовах з'явилося і поширилось слово **саботажник**. Слово це органічно зв'язане з французьким словом **сабо** — «башмаки з дерев'яною підшвою чи башмаки, видовбані з дерева, дерев'яшки». Такі башмаки носили французькі робітники. Своє невдоволення умовами роботи на заводі, фабриці вони часто виявляли припиненням роботи і стуканням дерев'яшками об підлогу. Цю форму економічної боротьби робітників французи назвали **саботаж**. Після революції, коли розпочалась у нашій країні відбудова народного господарства, деяка частина інженерно-технічної інтелігенції чинила опір, гальмувала й зривала господарчі заходи радянської влади.

Такий навмисний опір, гальмування й зрив планів відбудови народного господарства в нас і стали називати французьким словом **саботаж**. Від слова **саботаж** з допомогою суфікса **-НИК** і утворилось слово **саботажник** — «учасник саботажу, шкідник».

Широкі верстви українського народу не розуміли справжнього значення цього іншомовного слова. Намагаючись його осмислити, у народній мові з'явилося близьке до слова **саботажник** за своїм звуковим комплексом рідномовне слово **собітажник** у значенні — «той, що дбає тільки за свої власні інтереси, шкурник».

Отже, як свідчать наведені приклади, з народною етимологією зв'язаний розвиток мови, зокрема, поповнення словникового запасу мови новими словами, часто образними, дотепними й соціально забарвленими.

Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

ВЕЛИКІ
ЗАПОВІТІ

Леніна великі заповіді —
Зоревіт народного буття.
Освітили путь наш сяйвом
квіти
У щасливе світле майбуття.
Все було на наших
довгих гонах...
Мудра партія нас вивела
з біди.
Ми живемо по ленінських
законах,
Крок залізний нашої ходи.
Сили всі, значня —
для Батьківщини,
Щоб цвіла, могутньою була.
Жодної молекули й клітини
Без горіння, сяйва і тепла.
Леніна великі заповіді
Перетворюють народи
у життя.
Освітили путь нам зорі-квіти
У щасливе світле майбуття.

ПОЛЕ

Поле, поле, яке ти хороше,
В серці ти, як юнацькі літа.
За посадкою в'ється горошок.
Як стіна, колосисті жита.
Твої далі і гони зі мною,
Як рубінові злитки краси.
Не забув, як прощався
з тобою
І слізьми твої квіти росив.
Як горнулися хмари до тебе,
Густо сіяли краплі дрібні.
Не за межами плакало небо,
А кропило врожаї рясні.
Ти далеко-далеко і... близько,
В моїй пам'яті, як наяву.
Б'ю чолом тобі, кланяюсь
низько
І по житті, як морем, пливу.

К. СТЕПКО.

ПОЄДИНОК

ПРОСНУВСЯ від важкого сну.
Кліпнув повіками, відкрив очі.
Побачив стелю, на яку дивився
безперестанку зиму, весну, літо...
вже й лік забув, скільки він ле-
жить. Не міг відповісти, що було
там, за невідомою лінією, де обри-
вається життя, де та межа між
життям і смертю. То була смерть.
Було це чи день, чи рік, чи
двісті літ — не знає. Він зник,
він не існував. Ні, існував, але не
відчував життя. І ось повернувся
у світ. Кажуть, як повернешся з
забуття, ти — щасливий. Ти ще
довго будеш жити, довше, ніж
усі... «Жити? Для чого воно по-
трібне, таке буття?» — думав.

Прожив Микола Кашников двад-
цять один рік. Невдовзі по його
народженню помер батько, геть
скалічений у війні. Мати теж ско-
ро померла. Старші розбрелися по
світу, а він залишився на бать-
ківській подвір'ї. Скінчив школу
і вступив на факультет романо-
германської філології нашого уні-
верситету.

Не знав, що на нього десь чека-
ло лихо. Він тяжко захворів і
зліг. Звернувся до лікарні. Білява
жінка-хірург оглянула його, але
покласти на ліжко не змогла —
не було місця. А хвороба не че-
кала...

І ось хлопець лежить у гурто-
житку. Засмутився. Що він може?
Вчитись? А потім що? Що він
дасть людям? Адже ще й не відо-
мо, чи буде він ходити по землі,
на якій ріс таким собі, міцним,
мов горіх, хлопчаком. А тепер ле-
жить. Десь, колись, якийсь мік-
роб потрапив у його ноги і той
лиховісний мікроб сушив його, ви-
мотував сили, завдавав жахли-
вого болю...

У кімнаті гуртожитку лежить
Один. Товариші на лекціях. Чим

могли — допомагали. А якось
Роман сказав:

— Досить бути скромним. Иди
до декана, в партійний комітет.
Ти ж потребуєш негайного ліку-
вання.

Від цього Микола впадав у від-
чай. Був саме період сесії. У
кожного було багато своїх справ.
Врешті, переміг себе і пішов у
партійний комітет по допомогу.
Тут підняли трубку і подзвонили
головному лікареві.

НА КОНКУРС

„ЮНІСТЬ“

І от він в лікарні. Приходили
друзі. Тоді забував, що він хво-
рий.

По весні вперше став на ноги.
І причиною цьому була одна по-
дія.

Микола дивився у вікно. Був
одні з чудових днів. З подвір'я
лікарні було чути якісь удари.
В футбол грають, чи що? Загорі-
лося подивитись. Гукнув. Його
викотили в коридор. Тепер він ба-
чив усе подвір'я, що стало фут-
больним полем. А на полі —
справжня гра. На милицях, з
ціпками в руках, ті, що, можли-
во, вперше стали на ноги, грали
в футбол. І, дивлячись на злість,
з якою гравці підбивали м'яч, Ми-
колі теж захотілося бігати, стри-
бати, бити м'яч. Це бажання ки-
піло, рвалося на волю, але...

М'яч летить до воріт. Молодий
хлопець на костурах, чи забувши
про свою ногу, чи відчувши себе
здоровим, зробив різкий рух на
зустріч м'ячеві, але промахнувся
і впав. М'яч вкотився у пусті во-
рота. Це була поразка і для грав-
ців, і для болільників.

Зайшла медсестра Наташа. В
руках у неї був м'яч, а на очах
сльози.

— Хто міг образити мою ратів-
ницю? Мою матір? — Микола
піднявся на руках і став на зем-
лю.

— О, тепер я не немічний. Бе-
режись той, хто зобидив Наташу!

Але чому це Наташині сльози
світяться, мов перли? Чому вона
крізь сльози сміється? Що це?

— Я стою!

Микола став потроху ходити.
Він зорів від щастя. Приходили
поздоровити друзі. Профорг гру-
пи приніс виділену допомогу —
двадцять карбованців. В голові
роїлися думки. В них звертався
до людей, котрі зробили для ньо-
го так багато — лікуючий лікар,
Наташа-медсестра, Ромка, заступ-
ник декана Василь Григорович
Соломонов, секретар парткому...
Думалося, що сказати цим людям.
І сказав: «Спасибі!».

Відтак, через два роки, Мико-
ла Кашников повернувся до рідно-
го вузу. На нього в житті ще че-
кає багато випробувань. І вірю,
що він завжди буде виходити пе-
реможцем, як у важкому поединку
зі хворобою.

О. РУДІН.

РОМАНТИКИ
ЮГА

В складі студентського заго-
ну В. Железко трудився на
важливих будівельних об'ек-
тах. Там він і написав вірш,
який ми публікуємо.

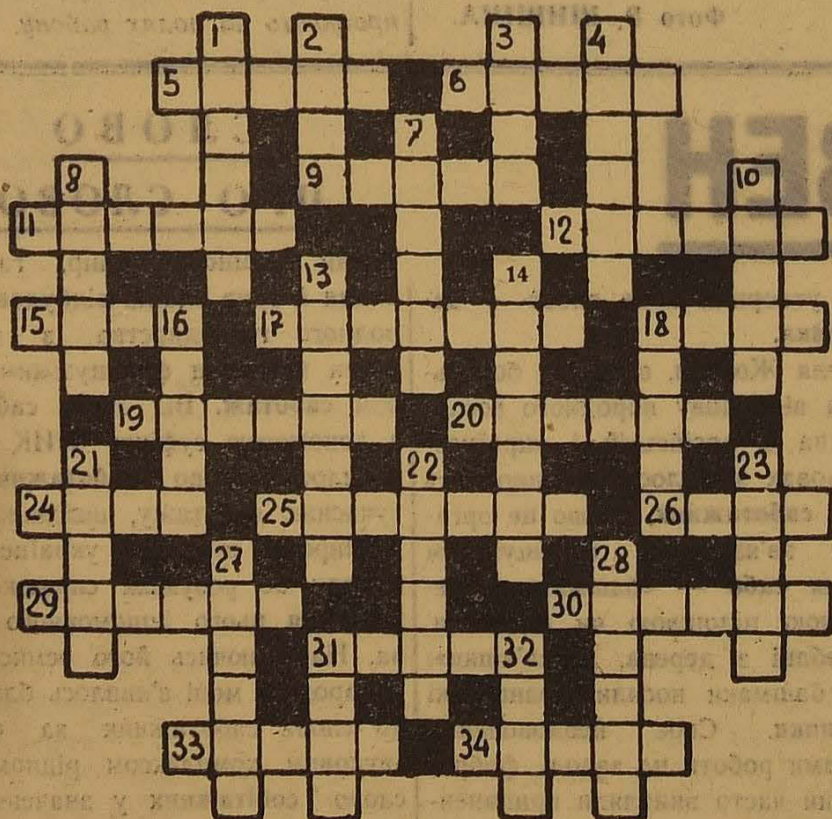
Трудно,
Чертовски трудно
Романтику с юга
Быть там,
Где бушует вьюга.
Там,
Где бушует вьюга.
Романтика там —
работа,
Тяжесть свинцового
тела,
Привкус соленого пота
И снова работа,
работа,
работа.

Кто-то расскажет нашим
потомкам,
Как деды наши
брали Смольный
С ружьем и котомкой...
Как ты покорял
непокорный Север...
Мужайся, романтик,
душа ведь хотела
Больших испытаний
и трудного дела.
Ведь романтика —
это работа,
Тяжесть свинцового
тела,
Привкус соленого пота
И снова работа,
работа,
работа.

В. ЖЕЛЕЗКО,
студент філологічного
факультету.

СКЛАВ
А. МІСЮРА

КРОСВОРД

По горизонталі:

5. Двочлен. 6. Завод в Одесі.
9. Акторський колектив театру.
11. Невелика тварина, покрита голками. 12. Відомий вираз Архімеда. 15. Сукупність предметів або явищ з спільними ознаками. 17. Донаукова хімія. 18. Оптичне явище в атмосфері. 19. Кубовий барвник. 20. Усна, вчена суперечка перед аудиторією. 24. Коротка урочиста промова. 25. Зала для танців. 26. Стародавня верхня одяг римлянина. 29. Військове звання. 30. Яскрава зірка північного неба. 31. Коротке оголошення. 33. Форма перевірки знань студентів. 34. Доказ невинуватості особи.

По вертикалі:

1. Неосвоєна земля. 2. Довговічне укріплення. 3. Асоціація держав. 4. Обманне видіння. 7. Спортивне змагання. 8. Головний персонаж «Ліади». 10. Хижа морська риба. 13. Привласнення авторства. 14. Річкова промислова риба. 16. Верхня законодавча палата США. 18. Верхній шар земної кулі. 21. Танець. 22. Хімічний елемент. 23. Кушова рослина родини ломикаменевих. 27. Форма поезії народних співців на Кавказі. 28. Форма спілкування людей. 31. Складова частина опери. 32. Фізичний параметр.

ДО ПОСЛУГ ЧИТАЧІВ

В науковій бібліотеці ви може-
те одержати інформацію про ма-
теріали, опубліковані на сторінках
закордонних журналів і газет;
з математики, фізики, біологічних

наук, а також історії, економіки,
науки і культури зарубіжних
країн.

Потрібні джерела ви можете
одержати в науковій бібліотеці
також по міжбібліотечному або-

нементу з іншої бібліотеки нашої
країни.

За довідками по інформації
звертайтеся до чергового бібліо-
графа в залі каталогів з 11-ої до
18-ої години щоденно, крім неділі.

ХТО ГОЛОСНІШЕ...

Фотожарт Г. МЯГКОВА.